

DE SET EN SET

Dimissions

Imma Merino

Escriptora

Deu dels onze membres del Conca han presentat la seva dimissió en considerar que l'aplicació de l'anomenada "lleï omnibus" buidarà de contingut la institució. Només es manté en el càrrec de vicepresidenta la historiadora de l'art Pilar Parcerisas, que ha declarat que la decisió és precipitada. No voldria precipitar-me, però deu ser per alguna cosa que deu dels seus onze membres veuen clarament que les funcions del Conca estan condemnades a una retallada que comportarà retornar tot el poder de les polítiques culturals i de la concessió de tots els ajuts als responsables polítics de la conselleria de Cultura. Hi ha qui argumenta que si s'han escollit uns polítics és perquè decidei-

Deu dels onze membres del Conca preveuen involució

xin. No hauria de ser perquè prenguin les decisions que siguin més convenients per al millor funcionament de la cosa pública? I que una bona decisió és delegar certes decisions a persones competents en tal o qual matèria? Pel que fa a la cultura, amb la creació del Conca, el Parlament de Catalunya havia arribat a una maduresa democràtica per la qual evitava el dirigisme cultural partidista, es proposava donar suport a la creativitat atenent a criteris artístics i culturals no sotmesos als industrials, i volia garantir la continuïtat de certes polítiques culturals. Deu dels onze membres del Conca pronostiquen involució respecte d'aquests propòsits. I no semblaria que la decisió sigui precipitada perquè fa mesos que mostren el desacord amb el projecte de llei. El conseller Mascarell lamenta que els dimissionaris no hagin esperat el debat al Parlament. Però ells creuen que tot està dat i beneït després de conversar amb representants del govern i dels partits: la llei prosperarà i matarà el Conca. Una altra oportunitat perduda? Alguna feina feta pel Conca fa pensar que sí. I es podia anar afinant la tasca per demostrar-ne el sentit.

EL LECTOR ESCRIU

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin les quinze línies o els vuit-cents caràcters d'extensió. ELPUNTAUVI es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Any Europeu del Voluntariat

■ Dimecres prop passat tingué lloc a l'hotel d'entitats una tarda de conferències i debat, organitzada per Despiral Entitat de Serveis. Un dels conferencians fou el senyor Joaquim Millan i Alegret, director d'Eurolocal i secretari general del Consell Català del Moviment Europeu, que parlà del voluntariat a la Unió Europea.

Em permeto destacar els aspectes positius que va destacar del voluntariat: afavoriment del diàleg intercultural i religiós, integració dels immigrants, ciutadania activa, protecció del medi ambient, oportunitats d'aprenentatge, millora de l'ocupació, envelliment actiu, solidaritat, construcció de la identitat europea, inclusió social i promoció dels drets humans.

Un dels mitjans de conèixer i reconèixer el voluntariat és mantenir-lo viu. I la Unió Europea ho afavoreix especialment aquest 2011 (www.europe.eu/volunteering, www.eyv2011.eu).

FRANCESC XAVIER VILOSA I SÀNCHEZ
Girona

L'hora dels prestidigitadors

■ Abans d'entrar en matèria, vull aclarir que no estic afiliat ni sóc simpatitzant de cap partit o associació política; la qual cosa em permet escollir el partit o diputats polítics que cregui convenient en cada moment i amb total llibertat. A fi que defensin els interessos del nostre col·lectiu: Girona i per extensió Catalunya. El dissabte dia 5 de novembre, tot llegint els articles d'opinió del seu diari, vaig trobar que l'article del senyor Josep Huguet, *Factura europea*, és del tot encertat. Ha posat el dit dins la nafra. Explicant les veritats que a més d'un polític de la *vieja guardia*, no

Quan ningú no es queixava

■ Ningú no es queixava de l'euro quan fa uns anys arribaven de la UE milers de milions d'euros. Milions dilapidats pels governs en obres faraòniques sense cap sentit, aeroports fantasmes, trens d'alta velocitat a cap lloc, subvencions, etcètera.

Una cosa era evident, que quan els països de l'Est entressin a la UE, les subvencions serien per a aquests països. Aquí, com sempre, no es va preveure res, a viure de la bombolla econòmica de l'especulació, i ara estem com estem. Una altra cosa evident era que Alemanya miraria cap a casa seva, però qui no ho faria?

El problema és que pagarem tots la desfeta, i no els polítics ni la banca. El moment és difícil per al nostre país veien el que ens espera després del 20-N, quan es comenci a comprovar el nostre endeutament, les duplicitats de despeses, l'atur que ja arriba als cinc milions i que es desconeix on s'aturarà; perquè la reforma laboral duta a terme es qualifica d'incompleta, cosa que representa una trampa per a la recuperació econòmica.

La política econòmica i social que estem patint està resultant molt nefasta i els remeis necessaris no es veuen a curt termini.

ROGELI VANCELLS. Sant Feliu de Guíxols (Baix Empordà)

haurà agradat. Però aquests són els fets, i és bo que algú els expliqui per, així, saber-los. L'article anterior, *El valor de la inversió pública* (molt ben redactat per cert), ens parla de les inversions públiques encertades; però no fa esment de les no-inversions: obres públiques que ja haurien d'estar fetes i es troben empantanegades. Ni del malbaratament en altres inversions, també públiques. Fem memòria: aeroports no utilitzats, AVE infrautilitzats, autovies de luxe... Tot molt més car que les escoles i (no pas o) els instituts construïts. Aquesta publicació, o jugada, a pocs dies d'unes eleccions generals, és un joc de mans a fi de distreure els electors per tal que no es vegi el rerefons, tal i com fan els il·lusionistes perquè no se'ls vegi el truc. Dir, també, que jo crec en la democràcia, igual com el redactor de l'article en qüestió. I en aquesta democràcia, els diputats, esco-

llits lliurement pels seus electors, han de votar, també lliurement, tant al Congrés com a la Cambra, per defensar els interessos de qui els ha escollit. No es pensessin pas les seves senyories que, per molt il·lusionistes que siguin, tots els electors som il·lusos.

ALFRED SOLÉ ALDOMÀ
Girona

Agraïment al servei d'urgències i SEM

■ El passat diumenge 30 octubre, disputant un partit de futbol entre el Portbou i el Sant Llorenç de la Muga al camp municipal de Portbou, jugant de porter, em vaig luxar l'espatlla esquerra, quedant totalment estirat a terra sense poder moure el braç ni cap amunt ni cap avall. Degut a la posició en què em va quedar l'espatlla i pel dolor que genera aquest tipus de lesions, va ser necessari avisar una ambulància.

Vull agrair la paciència i cura que van tenir els tècnics d'ambulància, Rosa i Ricard, durant tot el trajecte de Portbou fins a l'Hospital de Figueres, ja que vàrem anar màxim a 50 km/h fins a Figueres pel fet que qual-sevol moviment suposava un dolor horrible per la posició de l'espatlla.

Un cop arribats a l'Hospital de Figueres, vull agrair la metgessa, infermers/es i administratius del servei d'urgències de Figueres que em van atendre per la seva feina, paciència i rapidesa per ajudar-me a recuperar ràpidament. Vull fer constar que encara que s'estan aplicant retallades de tot tipus per culpa de la situació econòmica que estem vivim tots, la qualitat humana d'aquest servei no ha minvat gens.

MARC SOLER TEIXIDOR
Figueres (Alt Empordà)

La fe i les obres, un exemple: Càritas

■ El passat dia 12 d'octubre hem sabut que Càritas ha invertit 247 milions d'euros durant l'any 2010. Aquesta xifra dona compte del volum de projectes gestionats i dirigits, dins i fora d'Espanya, a través dels quals s'han pogut atendre les necessitats de gairebé sis milions i mig de persones. D'entrada l'enhonorabona per l'excel·lència dels qui transformen en obres l'amor incondicional de Jesucrist per cada home i, de manera especial, pels més necessitats. És un orgull comprovar que el compromís dels donants, catòlics o no, es manté encara en moments d'especial duresa econòmica. I és, així mateix, una satisfacció constatar que la xarxa de solidaritat que Càritas teixeix en la societat espanyola dona fruits, també fora de les nostres fronteres.

JESÚS DOMINGO MARTINEZ
Girona

EN SÍSIF

Jordi Soler

